

de juliol, pel qual s'aprova el Reglament d'ajuts i rescabaments a les víctimes de delictes de terrorisme.

Posteriorment, la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va ampliar els supòsits de rescabament i assistència a les víctimes del terrorisme, cosa que va obligar a modificar el Reglament esmentat.

Entre els ajuts que preveu, el capítol V regula els ajuts per danys materials i exigeix com a requisit comú en tots els ajuts que es tramitin a aquest efecte, amb independència de la quantia del dany, la seva taxació pericial, que han de dur a terme els serveis competents del Consorci de Compensació d'Assegurances, d'acord amb el que disposa l'apartat 5 de l'article 4 del Reglament.

A la pràctica, la tramitació dels expedients de rescabament per danys materials ha posat de manifest la conveniència de modificar aquest Reglament, perquè els danys la quantia dels quals sigui reduïda no se sotmetin al requisit de peritatge, ja que, en aquests expedients, el peritatge que exigeix el Reglament, sens perjudici del cost, suposa un seriós obstacle per poder procedir al pagament d'ajuts que s'haurien de facilitar amb la màxima celeritat possible.

Aquest és el motiu pel qual, buscant simplificar en la mesura que sigui possible el procediment per tramitar els expedients per danys materials, s'ha considerat oportú modificar l'apartat 5 de l'article 4, de manera que es mantingui el peritatge dels danys la quantia dels quals superi les 100.000 pessetes (601,012 euros), mentre que aquells la quantia dels quals sigui inferior a aquesta quantitat, s'acreditin únicament amb la presentació de la factura o el pressuposat de reparació, de manera que s'aconsegueixi agilitzar-ne la tramitació i el pagament corresponent.

En virtut d'això, a proposta del ministre de l'Interior, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 26 de gener de 2001,

DISPOSO:

Article únic.

Es fa una nova redacció de l'apartat 5 de l'article 4 del Reglament d'ajuts i rescabaments a les víctimes de delictes de terrorisme, aprovat pel Reial decret 1211/1997, de 18 de juliol, com s'indica a continuació:

«5. La taxació pericial dels danys materials l'han d'efectuar els serveis competents del Consorci de Compensació d'Assegurances. No obstant això, es pot prescindir del peritatge quan la quantia total dels danys, acreditada mitjançant la factura o el pressuposat de reparació originals, no arribi a les 100.000 pessetes (601,012 euros).»

Disposició final única.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 26 de gener de 2001.

JUAN CARLOS R.

El ministre de l'Interior,

JAIME MAYOR OREJA

CAP DE L'ESTAT

2423 REIAL DECRET LLEI 2/2001, de 2 de febrer, pel qual es modifica la disposició transitòria sisena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i determinats articles de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència. («BOE» 30, de 3-2-2001.)

El principal objectiu de la política econòmica del Govern és aconseguir un ritme de creixement econòmic sostenible que permeti continuar aproximant els nivells de renda per capita i d'ocupació a Espanya als de les economies més desenvolupades. Per a això, és imprescindible l'establiment d'un règim de liberalització econòmica adequat. Aquest règim de liberalització, el desenvolupament i la consolidació del qual van motivar la promulgació dels reials decrets llei de juny de 2000, requereix en tot cas la definició de les condicions normatives bàsiques perquè l'estructura i el funcionament dels mercats els converteixin en instruments eficients d'intercanvi de béns i serveis.

No hi ha dubte que l'establiment d'un marc que possibiliti una competència més gran entre els oferents contribueix a reforçar el funcionament eficaç dels mercats i, per tant, a l'expansió i la sostenibilitat del creixement econòmic.

En el cas concret del sector elèctric, s'ha d'assenyalar que aquests tres últims anys s'ha produït una acceleració en la liberalització del subministrament, i que està prevista, d'acord amb el Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, la total liberalització del subministrament l'1 de gener de l'any 2003.

Al seu torn, aquest ambiciós pla de liberalització ha produït que empreses que fins avui no havien considerat la seva implantació a Espanya estiguin interessades a participar en l'obertura del mercat del subministrament d'electricitat.

Per a això, el Govern considera imprescindible aclarir el marc aplicable als costos de transició al règim de mercat competitiu per als titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica, imposat per la disposició transitòria sisena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i les seves modificacions successives; igualment, és necessària una reforma de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, a fi de delimitar el contingut dels acords que poden ser adoptats pel Govern en expedients de concentració empresarial i d'atribuir als òrgans competents en matèria de defensa de la competència instruments efectius per vetllar pel compliment dels acords esmentats.

Aquest Reial decret llei consta de dos articles; el primer fa una nova redacció de la disposició transitòria sisena de la Llei 54/1997, modificada per l'article 107 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que va reconèixer els costos de transició a la competència (CTC) a les societats titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica incloses a 31 de desembre de 1997 en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1538/1987, d'11 de desembre, sobre determinació de la tarifa de les empreses gestores del servei. A més, s'exclouen del pagament de CTC les importacions d'energia elèctrica procedents d'altres estats membres de la Unió Europea, s'explicita l'incentiu per tecnologia GICC i es manté la rebaixa prevista en l'import màxim de CTC a 31 de desembre de 1997.

D'altra banda, cal estendre el dret de cobrament dels costos de transició a la competència a les societats que

adquireixin posteriorment actius de generació als quals se'ls va concedir el dret de cobrament d'aquests. El procés de venda dels actius de generació esmentats ha de explicitar el valor de mercat de les instal·lacions, i és necessari adaptar-ne els costos a la valoració que donin tercers en el procés de desinversió als actius esmentats. Per això, es preveu que l'increment de valor que el mercat atribueixi a aquestes instal·lacions de generació sigui descomptat dels seus titulars inicials.

D'altra banda, el mecanisme de considerar l'excés de venda d'energia de les instal·lacions esmentades al mercat de producció sobre les 6 pessetes/kWh, que van ser considerades com a ingressos a percebre en el nou mercat de generació, ha estat un mecanisme adequat per evitar increments de preus no justificats en el mercat. Per això, és convenient traslladar aquesta limitació als nous titulars, junt amb el dret de cobrament dels CTC assignats a les instal·lacions.

Amb això, totes les societats titulars d'actius als quals es va considerar que no podrien recuperar-ne els costos estan en igualtat de condicions, amb independència que fossin titulars inicials o posteriorment de les instal·lacions esmentades.

Aquesta obligació de transmetre els drets de cobrament s'ha de fer partir d'una data posterior a l'entrada en vigor de la Llei del sector elèctric, ja que, en virtut de l'obligació que estableixen l'article 14 i la disposició transitòria cinquena de la Llei 54/1997, el 31 de desembre de l'any 2000 és la data límit per separar les activitats regulades de les no regulades.

L'article segon conté dues mesures imprescindibles per a la consecució d'un marc de defensa de la competència adequada a les necessitats derivades del procés de liberalització econòmica. D'una banda, s'estableix una nítida diferència entre les condicions a les quals es poden subordinar els acords d'autorització de concentracions empresarials i els límits que les normes sectorials imposen en la participació als mercats i sectors regulats i als seus operadors, de manera que en els acords del Consell de Ministres que subordinin les concentracions al compliment de condicions es puguin modificar les restriccions que estableixen amb caràcter general les lleis sectorials, durant l'execució dels dits acords.

D'altra banda, s'incorpora l'instrument de les multes coercitives com a mitjà d'execució forçosa dels acords que autoritzen operacions de concentració empresarial, i se subjecten al compliment de determinades condicions. L'adopció d'aquest tipus de mesures, ja previstes en altres preceptes de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, per compèl·lir al compliment forçós dels acords adoptats pel Tribunal de Defensa de la Competència de remoció de conductes restrictives o abusives i restabliment de la competència efectiva i per obligar a notificar els acords de concentració que superen els llindars que preveu la Llei, no està prevista com a mesura d'execució forçosa per al compliment de les condicions imposades en els acords de concentració; d'aquesta manera, s'omple un buit que, sens dubte, ha de permetre una celeritat i un rigor més grans en el grau de compliment dels dits acords.

Les mesures esmentades requereixen l'aplicabilitat immediata, en la mesura que preveuen règims i instruments necessaris per al foment de la competència en el marc d'una economia en ple procés de liberalització, integrada dins el Mercat únic i subjecta a riscos permanents de restricció de la competència, gràcies a les conductes de les empreses i els grups empresarials amb una forta presència en els diferents mercats i sectors, els efectes de les quals poden arribar a ser impossibles o molt difícils de reparar. Per aquestes raons, el Govern considera de necessitat extraordinària i urgent la posada en pràctica immediata tant del nou marc regulador dels

CTC com dels instruments relacionats amb les operacions de concentració empresarial.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern per a Afers Econòmics i ministre d'Economia, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 2 de febrer de 2001 i en ús de l'autorització que concedeix l'article 86 de la Constitució,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació de la disposició transitòria sisena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.*

Es modifica el contingut de la disposició transitòria sisena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, que queda redactada en els termes següents:

«1. Es reconeix l'existència d'uns costos de transició al règim de mercat competitiu, que preveu la present Llei, de les societats titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica que a 31 de desembre de 1997 estaven incloses en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1538/1987, d'11 de desembre, sobre determinació de la tarifa de les empreses gestores del servei. En conseqüència, es reconeix a les societats esmentades el dret a percebre una compensació per aquests costos.

L'import base global dels costos, en valor a 31 de desembre de 1997, mai no pot superar 1.736.778 milions de pessetes, descompostos en un valor màxim d'1.441.502 milions de pessetes en concepte de costos de transició a la competència tecnològica i un valor màxim de 295.276 milions de pessetes en concepte d'incentius al consum de carbó autòcton a què fa referència el paràgraf primer de la disposició transitòria quarta, en què s'inclouen 49.267 milions de pessetes corresponents a l'incentiu a la tecnologia GICC.

2. Fins al 31 de desembre de 2010, el Govern pot establir anualment l'import màxim d'aquesta retribució, amb la distribució que correspongui. Això no obstant, si les condicions del mercat ho fan aconsellable, una vegada complertes les condicions i els compromisos que estableix aquesta disposició transitòria, el Govern pot anticipar la data assenyalada en aquest paràgraf.

3. Si el cost mitjà de generació a què es refereix l'article 16.1 d'aquesta Llei de cada una de les societats titulars d'instal·lacions de generació resulta anualment superior a 6 pessetes per kWh, aquest excés s'ha de deduir del valor actual esmentat, i el ministre d'Economia ha d'establir anualment les noves quantitats i percentatges de costos de transició a la competència que corresponen a cada una d'aquestes societats.

4. Els costos que derivin d'aquesta retribució s'han de fer repercutir a tots els consumidors d'energia elèctrica com a costos permanents del sistema, excloent-ne l'energia procedent d'altres països de la Unió Europea, en els termes que estableix el Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el procediment de liquidació dels costos de transport, distribució i comercialització a tarifa, dels costos permanents del sistema i dels costos de diversificació i seguretat de proveïment.

5. En el cas que les societats titulars procedixin a la venda de les instal·lacions esmentades, s'ha de procedir a transmetre igualment el dret de cobrament dels costos de transició a la competència assignats a la instal·lació o instal·lacions de generació que es venen a l'empresa adquirent, i l'em-

presa venedora ha de sol·licitar al ministre d'Economia la quantia dels drets de cobrament per costos de transició a la competència de la central o centrals objecte de la venda. Una vegada efectuada l'operació de venda i inscrit el canvi de titularitat al Registre administratiu de producció del Ministeri d'Economia, s'ha de procedir a deduir de la societat venedora i acreditar a la societat compradora els saldos pendents pels drets de cobrament dels costos de transició a la competència.

Si en la venda de les instal·lacions de producció a les quals es van reconèixer costos de transició a la competència, la societat venedora obté preus de venda de les instal·lacions de producció superiors als costos que es van tenir en compte per al càlcul a 31 de desembre de 1997 dels costos de transició a la competència tecnològics assignats a aquesta i traslladats al moment de la seva transmissió, la diferència ha de ser deduïda del saldo pendent dels drets de costos de transició a la competència de la societat venedora.

El procediment detallat de càlcul de les diferències dels valors esmentats l'ha d'establir el ministre d'Economia.

Es aplicable a les societats que hagin adquirit instal·lacions de generació a les quals se'ls hagin reconegut costos de transició a la competència la limitació que estableix l'apartat 3.»

Article segon. *Modificació de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.*

U. Es fa una nova redacció de l'apartat b) de l'article 17.1, que passa a tenir el contingut següent:

«Subordinar-ne l'aprovació a l'observança de condicions que aportin al progrés econòmic i social una contribució suficient per compensar els efectes restrictius sobre la competència. Aquestes condicions poden consistir, entre altres, en l'obligació de transmetre certs negocis o actius o a la imposició de limitacions. En el supòsit que la legislació sectorial corresponent estableixi algun tipus de limitació, l'Acord del Consell de Ministres en pot autoritzar la modificació en tant que s'executa i en els termes que fixi.»

Dos. Es fa una nova redacció del paràgraf 3 de l'article 18, s'hi afegeix un paràgraf 4, i ambdós paràgrafs passen a tenir el contingut següent:

«3. El Servei de Defensa de la Competència ha de vigilar l'execució i el compliment dels acords adoptats pel Consell de Ministres en aplicació de l'article 17. A aquest efecte i sens perjudici de l'adopció d'altres mesures d'execució forçosa previstes en l'ordenament, pot proposar al Govern la imposició de multes coercitives de fins a 2.000.000 de pessetes, o 12.020 euros, per cada dia que transcorri sense executar les obligacions que siguin procedents en compliment de l'Acord.

4. Independentment del que preveu l'apartat anterior, l'incompliment del que s'ordeni en aplicació de l'article 17 pot donar lloc a la imposició pel Govern a cada una de les empreses afectades de multes de fins al 10 per 100 del seu volum respectiu de vendes a Espanya, en l'exercici en què s'ha produït l'operació de concentració.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Facultat de desplegament.*

S'habilita el Govern per desplegar reglamentàriament el que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 2 de febrer de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'HISENDA

2424 *CORRECCIÓ d'errades al Reial decret 3472/2000, de 29 de desembre, pel qual es modifiquen determinats articles del Reglament de l'impost sobre societats en matèria d'amortització d'elements patrimonials, provisió per a insolvències d'entitats financeres, col·laboració externa en la presentació i gestió de declaracions i imputació temporal d'ingressos i despeses, així com del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques en matèria de rendiments irregulars del treball i termini per a la presentació d'una determinada declaració. («BOE» 30, de 3-2-2001.)*

Havent observat errades al text del Reial decret 3472/2000, de 29 de desembre, pel qual es modifiquen determinats articles del Reglament de l'impost sobre societats en matèria d'amortització d'elements patrimonials, provisió per a insolvències d'entitats financeres, col·laboració externa en la presentació i gestió de declaracions i imputació temporal d'ingressos i despeses, així com del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques en matèria de rendiments irregulars del treball i termini per a la presentació d'una determinada declaració, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 313, de 30 de desembre de 2000, i en el suplement en català número 3, de 30 de gener de 2001, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 293, 1a columna, segon paràgraf, 3a línia, on diu: «... entitats preceptores de donatius...», ha de dir: «... entitats perceptores de donatius...».

A la pàgina 294, 2a columna, annex, títol de la segona columna de la taula, on diu: «Coeficient lineal-Màxim percentatge», ha de dir: «Coeficient lineal màxim-Percentatge».